

[Energiministeren]

skaber, og det er meningen, at man skal være færdig med disse forhandlinger 1. februar 1985. Derefter skal aftalen godkendes, og jeg vil på samme måde, som det tidligere har været tilfældet i forbindelse med eksportaftaler, give folketingets energipolitiske udvalg en redegørelse, sådan at der kan være forståelse også om disse ting.

Derfor tror jeg, at enhver vil forstå, at det ikke er rigtigt af mig på nuværende tidspunkt, hvor forhandlingerne ikke er afsluttet, at gå i enkeltheder med hensyn til denne aftale.

Jeg kan dog sige så meget – også for at forebygge den opfattelse, som nok eksisterer hos offentligheden – at der ikke er tale om, at vi 1. februar 1985 har en færdig eksportkontrakt. Det, der er tale om, er, at man søger frem til en aftale om, at man fra svensk side i en periode har en option, hvis man senere, det vil sige i august måned 1985, beslutter sig for at acceptere et sådant tilbud. Det betyder også, at de videregående konsekvenser, som også hr. Løvig Simonsen var inde på, med hensyn til at sikre, at man nu også har den mængde til rådighed på de forskellige tidspunkter, hvor det kan komme på tale, afhænger af, om det til sin tid bliver accepteret fra svensk side.

Men som sagt: jeg er meget parat til at gå i enkeltheder med disse ting over for energipolitisk udvalg, på samme måde som jeg tidligere har gjort det i forbindelse med eksportaftaler.

Jeg kan i øvrigt, da gasprojektet også har været sat i forhold til elværksaftalen, sige, at D.O.N.G. i øjeblikket foretager en revurdering af de overskudsmængder, der kan forventes afsat til kraftværkerne. Det er min forventning, at en sådan revurdering vil føre til, at et noget lavere kvantum påtænkes afsat til elværkerne end hidtil antaget. Det er naturligvis et godt budskab, for det vil gøre den samfundsøkonomiske side af hele denne elværksaftale gunstigere, hvis den mængde, der skal afsættes ad den vej, til syvende og sidst bliver mindre end det, der oprindeligt har været forudsat. Det er et andet godt tegn på, at udviklingen inden for gasprojektet i øjeblikket er absolut tilfredsstillende.

En række ordførere har været inde på spørgsmålet om en større anvendelse af egne ressourcer i forbindelse med fremstilling af varme.

Jeg er enig i den betragtning, som jeg også har givet udtryk for i redegørelsen, at vi må lægge mere vægt på anvendelse af vore egne ressourcer i forhold til de importerede. Det betyder, at halm, flis, affald og naturgas efter min mening må vurderes som gunstigere, ikke alene ud fra en valutamæssig betragtning – det siger omtrent sig selv – men også ud fra de afledede virkninger med hensyn til beskæftigelse og ofte også med hensyn til miljø, som følger af en sådan større anvendelse af vore egne ressourcer.

Område 4 har været strejft. Man vil ved omhyggelig læsning af statusnotatet se, at der i realiteten i et vist omfang er taget forskud med hensyn til redegørelsen for område 4 ved, at en række vurderinger af individuelle opvarmningsmuligheder, som særlig er egnede for område 4, er gengivet her. Jeg vil i nær fremtid komme med yderligere vurderinger af område 4's muligheder, som kan tjene som grundlag for de videre vurderinger, også i energipolitisk udvalg.

I forbindelse med område 4 har vedvarende energi i særlig grad været nævnt. Hr. Løvig Simonsen fremhævede, at der var brug for større tilskud til vedvarende energi. Ja, vi behøver ikke her at gentage finanslovsforslaget. Vi kender socialdemokratiets synspunkt: at det beløb, som skulle anvendes her, skulle være noget højere, for ikke at sige meget højere, end det, regeringen og de radikale i fællesskab for finansåret 1985 står bag i forbindelse med de beslutninger, som er truffet.

På dette område gælder i udpræget grad, at vi må indhente erfaringer. Vi har givet udtryk for, som vi gjorde det i efteråret 1984, at tilskudsbestemmelserne vedrørende vedvarende energi hvert år må vurderes på baggrund af den udvikling, der finder sted. Jeg føler mig overbevist om, at økonomien i flere af de former for vedvarende energi, vi taler om her, udvikler sig gunstigt, sådan at der også i fremtiden vil være basis for, at de er rentable, også med nedsatte tilskud. Men det vender vi tilbage til, når vi når frem til tilskudsbestemmelserne for 1986, og det er der et godt stykke tid til.

Der har været en række betragtninger fra forskellige ordførere vedrørende de sider af energipolitikken, som ikke formelt hører under mit område, men som snarere er boligministerens område. Jeg skal ikke afvise, at det er rimeligt at tage de ting frem her, også i en